

Niepełnosprawnych dyrektor Zespołu Szkół Uzdrawiskowych nr 1 - mgr Ewa Giza zorganizowała lokalną imprezę integracyjną podsumowującą działania władz samorządowych na rzecz osób niepełnosprawnych. Współudział w organizacji przedsięwzięcia pod kierunkiem mgr Klary Drobniewskiej dyrektora Zespołu Szkół Uzdrawiskowych nr 2 podjęli również nauczyciele obejmujący nauczaniem dzieci przebywające na leczeniu w sanatorium MSWiA. Sala Teatru Letniego wypełniła się młodzieżą ciechocińskich szkół i zaproszonymi gośćmi, wśród których znaleźli się przedstawiciele władz samorządowych Ciechocinka, powiatu aleksandrowskiego i województwa kujawsko-pomorskiego. Refleksyjna przedświąteczna przestrzeń była doskonałą okazją zaznaczenia, wciąż zmieniającego się na lepsze, spojrzenia na człowieka niepełnosprawnego.

26 września 2004 r. trudna rzeczywistość ekonomiczna kraju, nieopłacalność przedsiębiorstw, w tym sanatoriów, wymusiła zamknięcie kolejnego szpitala, świadczącego usługi lecznicze chorym dzieciom. Likwidacji uległ Oddział Dziecięcy w 22. Wojskowym Zespole Sanatoryjnym, w którym opiekę dydaktyczną i wychowawczą nad małymi kuracjuszami sprawowali nauczyciele i wychowawcy ZSS nr 1. Dzięki ogromnemu wysiłkowi i staraniom dyrektora placówki szkoły wszyscy pracownicy dydaktyczni utrzymali zatrudnienie. A w październiku tego samego roku minęło 55 lat od momentu, gdy pierwsi uczniowie zasiedli w ławkach placówki, działającej przy Szpitalu Uzdrawiskowym nr 3 im. Stanisława Markiewicza. W pięknie udekorowanej sali gimnastycznej sanatorium świętowano 5. rocznicę utworzenia Zespołu Szkół Uzdrawiskowych nr 1 oraz 55-lecie wchodzącej w jego skład Szkoły Podstawowej nr 2. Oficjalną część uroczystości wypełniły najpierw okolicznościowe wystąpienia zaproszonych gości, a następnie program artystyczny poświęcony szacownej jubilatce, który zaprezentowały dzieci, które zaledwie 11 dni wcześniej rozpoczęły swoją kurację w „Markiewiczu”. To jedna z wielu umiejętności, której trzeba się nauczyć pracując czy ucząc się w ZSS nr 1, by mimo tymczasowości pracować wytrwale, choć zwykle efektów swej pracy się nie widzi. Dzieci przebywające na leczeniu biorą udział w normalnej nauce, mimo czasu poświęcanego na zabiegi, rehabilitację, chętnie podejmują się organizowania uroczystości szkolnych, akademii, apeli. Nie ma czasu na wielomiesięczną adaptację. Zwykle mówi się wprost, choć z wyjątkową delikatnością o swoich problemach, często rodzą się niezwykle więzi między nauczycielami czy

wychowawcami a dziećmi, takie jak w rodzinie. Często trzeba nie tylko uczyć, ale też przytulić, razem zadzwonić do mamy, otrzeć łzy i potem wrócić do pracy.

1 września 2005 r. w wyniku likwidacji kolejnego już oddziału dziecięcego w sanatorium MSWiA dochodzi do połączenia ZSS nr 2 i ZSS nr 1. Zespół Szkół Uzdrawiskowych nr 1 Dla Dzieci i Młodzieży Przewlekłe Chorych i Niepełnosprawnych w Ciechocinku znacznie zwiększa liczbę zatrudnionych nauczycieli i wychowawców. Do struktury organizacyjnej szkoły należą: Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Zespół Pozalekcyjnych Zajęć Wychowawczych w Szpitalu Uzdrawiskowym Nr 3 oraz Zespół Dydaktyczny na Oddziałach Dziecięcych Wojewódzkiego Szpitala we Włocławku.

6 grudnia 2005 r. w szkole uruchomione zostaje Internetowe Centrum Informacji Multimedialnej. Druga nowoczesna pracownia komputerowa ze stałym dostępem do Internetu, finansowana z Europejskiego Funduszu Społecznego, stwarza uczniom przebywającym na leczeniu nieograniczone możliwości korzystania na wszystkich przedmiotach z szeroko rozumianej informacji oraz kontaktu z domem rodzinnym i macierzystymi placówkami. Natomiast 1 września 2007 r. w trosce o indywidualne potrzeby najczęściej doświadczonych przez choroby uczniów, a zwłaszcza tych, którzy mają ograniczone możliwości kontaktu werbalnego z innymi, dzięki staraniom dyrektora ZSS nr 1 - mgr Ewy Gizy, powstaje kolejna specjalistyczna pracownia wspomagająca edukację dzieci z zaburzeniami w komunikacji werbalnej. I tak dotarliśmy do 15 października 2009 roku, w którym placówka skończyła 60 lat. Uroczystości z tej okazji zaplanowano na grudzień br.

Szkoła pomału odnajduje się w nowej rzeczywistości rynkowej, po reformie oświaty i w trakcie ciągle trwającej reformy służby zdrowia. Nadrzędnym celem placówki jest wyrównywanie zaległości spowodowanych pobytami dzieci w szpitalach, umożliwianie prowadzenia leczenia czy rehabilitacji także w trakcie roku szkolnego bez stresu małego pacjenta o braku w nauce. Dzieci i młodzież z różnymi rodzajami niepełnosprawności wymagają także odpowiedniego wyposażenia szkoły w sprzęt i środki dydaktyczno-terapeutyczne. Dzięki dobrze przygotowanym wykwalifikowanym pedagogom i wychowawcom młodzi ludzie w spokoju i bez stresu powracają do zdrowia.

tekst i foto Agnieszka Racka
na podstawie kalendarium opracowanego przez
Beatę Sobczak

